

Další standardní aplikace

V minulém pokračování našeho volného seriálu o operačním systému Mac OS X jsme probrali systém služeb (Services). Ačkoli jde o naprosto obecný systém, přístupný z kterékoli (korektně napsané) aplikace, dostali jsme se k němu od popisu standardního textového editoru TextEdit. Dnes se proto vrátíme zpět k popisu standardních aplikací, k aplikaci Mail.

Aplikací Mail, zajišťující přístup k elektronické poště, se na rozdíl od TextEditu budeme zabývat jen velmi zběžně. Jsou pro to dva důvody: předně je navržena natolik dobře a intuitivně, že je možné s ní úspěšně pracovat bez velkých návodů, na druhou stranu jsou její služby příliš bohaté na to, aby mohly být v článku důkladně popsány, a proto se budeme podrobněji věnovat jen těm základním.

Nastavení pošty

Prvním krokem, který je nutné při používání aplikace Mail provést, je nastavení parametrů - především způsobu, jímž bude pošta přijímána (a případně i odesílána). K tomu slouží speciální panel, který Mail otevře automaticky při prvním spuštění. Zde ovšem můžeme poprvé narazit na typickou "applovinu": firma Apple patrně považuje za samozřejmé, že všichni uživatelé mají pevnou linku na internet a zároveň jsou úplně, ehm, nemoudří. Jakmile jsem totiž údaje v panelu vyplnil, začala aplikace bez jakéhokoli dalšího dotazu "ověřovat spojení na POP server" (obr. 1) - samozřejmě bez úspěchu, protože momentálně mám dial-up spojení vypnuté - a teprve asi po pěti minutách mne upozornila, že "nelze navázat spojení... budu-li pokračovat, je možné, že nebudu schopen přijmout žádnou zprávu". Ach jo. Když jsem potvrdil, že to je samozřejmě v pořádku, pustila se aplikace do stejně nesmyslného ověřování spojení na SMTP server!

Ostatně je velká škoda, že firma Apple okoukala od Microsoftu ten nesmysl s integrováním klientů POP a IMAP přímo do editoru zpráv - tyto služby by samozřejmě měly být realizovány dvěma odlišnými aplikacemi! Všechny zdroje zpráv - ať už jde o přístup k POP serveru, standardní SMTP protokol nebo třeba speciální program, který zprávy generuje - by prostě měly zprávy ukládat ve standardním formátu na /var/mail a odtud by si je měly editory přebírat. To by umožnilo bez problémů zkombinovat libovolný POP klient s libovolným mail editorem... Podobně na automatické zpracování příchozích zpráv slouží odjakživa procmail. Bohužel i tuto službu firma Apple integrovala přímo do editoru zpráv, takže je opět o něco složitější zkonfigurovat systém opravdu tak, jak potřebujeme.

Dále jsem ještě musel přetpět dotaz, zda chci importovat schránky z jiného systému (kdybych chtěl, řekl bych si o to!), a poté jsem konečně mohl začít s aplikací pracovat. I když... vlastně ne, protože základní možnost, samozřejmě ve všech verzích NeXTStepu, totiž otevření schránky z libovolného místa na disku, se kamsi ztratila, takže jsem nejprve musel zkopírovat své schránky ze složky /Local/Mailboxes, kde je spokojeně skladuji už řadu let, na ~/Library/Mail/Mailboxes, což je v OS X zřejmě jediné povolené místo pro schránky. Pak už se mnou aplikace komunikovala bez problémů a - a to jí musím přičíst k dobru - mé schránky z NeXTStepu přečetla bez nejmenších obtíží.

Schránek můžeme mít libovolné množství. Mail standardně sám vytvoří schránku Inbox, do níž přicházejí všechny zprávy, a případné schránky Drafts (pro rozepsané, ale ještě nedeslané zprávy), Outbox a Sent Messages (pro kopie odeslaných zpráv). Sami můžeme vytvářet libovolné další schránky podle potřeby, a to i s využitím hierarchické struktury - to vidíme na panelu, který můžeme kdykoli otevřít příkazem View / Show Mailboxes. Bohužel ale nejde o plnohodnotný panel, který bychom mohli na obrazovce umístit, kamkoli potřebujeme, ale "drawer", který je pevně vázán k okraji okna (obr. 2).

Otevřeme-li (prostým klepnutím myši) některou schránku, zobrazí Mail její obsah ve standardním prohlížečím okně. To je rozděleno na tři části: u horního okraje je toolbar s ikonami nejčastěji užívaných služeb, pod ním následuje seznam všech zpráv, jež leží v otevřené schránce, a dole je obsah zvolené zprávy (obr. 3).

Ikony v toolbaru slouží postupně pro mazání označených zpráv, odpověď odeslateli a odpověď všem adresátům, přesměrování zprávy, vytvoření nové zprávy, otevření seznamu schránek a přijetí nových zpráv. Je-li okno širší, může navíc obsahovat služby pro hledání zpráv. Příjemné je, že je zde využit standardní toolbar, který lze konfigurovat a řídit stejným způsobem jako v kterékoli jiné aplikaci Mac OS X.

Modrá tečka u levého okraje reprezentuje dosud nepřečtenou zprávu. Práce se seznamem zpráv je

zřejmá a intuitivní - není ji proto třeba zvlášť popisovat.

Psaní nových zpráv

Okno pro psaní nové zprávy otevřeme pomocí odpovídající ikony z toolbaru (nebo, samozřejmě, příkazy z menu). Okno obsahuje opět vlastní toolbar a pod ním je vlastní zpráva - ta sama má hlavičku sestávající z polí To, CC a Subject a libovolný obsah (obr. 4).

Pro psaní platí v zásadě vše, o čem jsme si povídali v souvislosti s TextEditem: jako editor je koneckonců v obou případech použita tatáž standardní třída. Platí samozřejmě i to, co jsme si říkali o vkládání objektů do textu. V případě aplikace Mail se samozřejmě vložené objekty připojí ke zprávě jako přílohy.

Ondřej Čada